

kelijker te vinden. Ze aten meestal, vrij hoog aan de stengels, de vruchtjes. In het tijdvak van 31-VIII tot 19-IX vond ik er 22, die met Zandkool werden grootgebracht. Zoveel mogelijk kweekte ik ze buiten, ook weer onder een nylonkous. Ondanks het slechte weer stierf slechts één rups. De eerste pop had ik op 6 en de laatste op 26.IX. Een paar poppen verkleurden na een week. Uit die rode poppen boorden zich dan later één of twee Sluipvlieglarven. Eind September kwamen zelfs al een paar tonnetjes uit. Op 6.IX vond ik op een stuk beton een vastgesponnen rups, die de volgende dag verpopte. Op deze dag echter zag ik plotseling weer vlinders vliegen. De dieren waren opmerkelijk rustig en kersvers. Ik ving vier ♂♂, waarvan er één zo vers was, dat hij nog niet te spannen was! Dit was dus de derde generatie! Hoewel de dieren niet talrijk werden, waren ze er toch regelmatig te zien, ook op omliggende terreinen. Toen ik op 13.IX (er vloog toen al een stel kapotte dieren) een ♂ probeerde te fotograferen, kwam er plotseling een kersvers wijfje aanvliegen. Na een paar seconden om elkaar heen gedwarreld te hebben, ploften ze op de kale grond, en zonder meer begon de copulatie. Deze duurde 35 minuten (geen zon) en ondertussen had ik een potje over de dieren gezet, zodat ik het ♀ met Zandkool in kon binden. Het legde echter geen enkel ei, en stierf na vier dagen. Merkwaardig was het, dat vele der vlinders der derde generatie een of ander mankement hadden. Vele waren sterk asymmetrisch of hadden kromme of zelfs geknakte sprieten. Ik zelf kreeg geen enkel exemplaar van de 3e generatie uit.

Toen ik op 19.IX weer naar het terrein ging, zag ik geen vlinders of rupsen meer. Ook na die datum schenen ze spoorloos verdwenen.

Rotterdam (West), Mathenesserdijk 101a, October 1953.

Clostera anastomosis L. Naar aanleiding van de mededeling van Br. ANTONIUS (Ent. Ber. 14 : 326, 1953) over de recente vangst van een exemplaar van *Cl. anastomosis* te Swalmen bericht ik, dat zich in de collectie van het Natuurhistorisch Museum te Rotterdam een ♀ van deze soort bevindt, hetwelk in Juli 1901 te Vorden door J. LINDEMANS werd gevangen. Het voorwerp bevond zich in de collectie HAVERHORST.

Voor zover bekend is deze soort dus driemaal in ons land gevangen.

H. LANDSMAN, Mathenesserlaan 7, Rotterdam.

Insectenvangsten in treinen. Hierbij bericht ik U de vangst uit de Zwitserse trein, welke 15.VIII.1953 te ± 0.30 binnenkwam te Amsterdam C.S. Het is de 17e trein, die ik controleerde, doch de eerste, waarin ik iets vond. Dit wijst toch wel op een koude zomer! De ramen der treinen zijn haast altijd gesloten. Ik vond twee exemplaren van *Euplagia quadripunctaria* Poda, twee van *Argynnis paphia* L., twee wantsen, waarvan de ene waarschijnlijk *Lygaeus leucopterus* Goeze is. Een afbeelding vond ik in Dr G. KRUSEMAN'S „De Insecten”, deel II, blz. 177, fig. 46C. Verder nog een boktor en een mij onbekend beest, alhoewel ik meen het reeds vaker te hebben gezien. Een en ander wordt door mij opgestuurd naar de Plantenziektenkundige Dienst te Wageningen, op wiens verzoek ik de internationale treinen zoveel mogelijk onderzoek. Eén der *E. quadripunctaria*'s was nog in leven.

Persoonlijk vind ik mijn vangst van 20.VIII.1953 interessanter. Te Leidschendam—Voorburg vloog n.l. een *Anarta myrtilli* L. uit een te reviseren treinstel. Het gelukte me het dier te vangen, anders had ik het niet herkend. In verband met adventieven vind ik deze vangst eigenlijk nog mooier. Deze treinen rijden namelijk alleen in Nederland, zodat meteen vaststaat, wat hier heeft plaats gevonden.

A. VLUG, Jacob van Lenneplan 13, Zeist.